

i gade- og vejvedtægter for landkommuner med bymæssig bebyggelse at stadfæste bestemmelser om ekspropriation og taksation, svarende til grundsætningerne i den fornævnte lov af 14. december 1857 med senere ændringer. Samtidig med nærværende lovs ikrafttræden bortfalder de i medfør af de fornævnte love stadfæstede bestemmelser om taksation i gade- og vejvedtægter for købstæder, Frederiksberg kommune og de sønderjydske flækker, ligesom bestemmelser om ekspropriation og taksation i gade- og vejvedtægter for landkommuner med bymæssig bebyggelse bortfalder. Ministeren for offentlige arbejder bemyndiges til efter indhentet erklæring fra vedkommende kommunalbestyrelse at opheve bestemmelser om ekspropriation i gade- og vejvedtægter for købstæder, Frederiksberg kommune og de sønderjydske flækker. De i lovgivningen opretholdt regler om landeveje bliver fremtidig at anvende med hensyn til hovedlandeveje og landeveje.

§ 60.

Indtil der i overensstemmelse med reglerne i §§ 8 og 49 er sket meddelelse om,

hvilke veje og stier der fremtidig skal være hovedlandeveje, landeveje, biveje og offentlige stier, forbliver de nuværende fortegnelser over landeveje og landevejsgader samt fortegnelser over biveje i sognekommunerne og regulativer over offentlige gangstier i sognekommunerne, købstadskommunerne og Frederiksberg kommune i kraft, dog således, at de i nærværende lov indeholdte bestemmelser finder anvendelse på de i nævnte fortegnelse og regulativer optagne landeveje, sognekommunale biveje og gangstier i sognekommunerne, købstadskommunerne og Frederiksberg kommune. I denne forbindelse henregnes de hidtidige landevejsgader under landevejene med bibeholdelse af de hidtil gældende regler vedrørende fordelingen mellem vedkommende amtskommune eller købstadskommune af udgifterne til landevejenes vedligeholdelse m. v. Fra lovens ikrafttræden og indtil den i § 8 omhandlede meddelelse om, hvilke veje og gader der fremtidig bliver biveje i købstæderne, Københavns og Frederiksberg kommuner, kommer de for disse kommuner fastsatte regler om biveje til anvendelse også på de hidtidige biveje.

Bemærkninger til lovforslaget.

Foranstående lovforslag er udarbejdet på grundlag af det udkast til lov om bestyrelsen af offentlige veje (i det følgende kaldt udkastet), som indeholdes i betænkning om de offentlige veje (i det følgende kaldt betænkningen), afgivet den 16. september 1954 af det af ministeriet for offentlige arbejder den 15. marts 1951 nedsatte vejlovsudvalg (i det følgende kaldt vejlovsudvalget af 1951).

Som anført i indledningen i vejlovsudvalgets betænkning blev der allerede i 1933 nedsat et udvalg til revision af vejlovgivningen. På grundlag af en betænkning fra dette udvalg gennemførtes en ny snekastningslov. Udvalget afgav imidlertid ikke nogen betænkning om revisionen af vejlovgivningen i øvrigt.

I 1940 nedsatte ministeriet et nyt udvalg med den opgave at forberede en omorganisation af landets vejvæsen, trafikministeriets vejudvalg af 1940. Dette udvalg afgav i 1941 en betænkning, indeholdende udkast til 4 lovforslag, nemlig forslag til lov om oprettelse af et vejdepartement og et vejråd m. v., forslag til lov om vejvæsenet, forslag til lov

om ændring af motorafgiftsloven m. v. samt forslag til ændring af snekastningsloven. Med disse udkast som grundlag fremsatte ministeren for offentlige arbejder i efteråret 1942 på rigsdagen 4 lovforslag, der imidlertid ikke nåede at blive færdigbehandlet, inden begivenhederne den 29. august 1943 indtraf, og de pågældende lovforslag er ikke senere blevet genfremsat.

Efter krigens ophør er flere af de i lovforslagene omhandlede emner blevet behandlet i forskellige kommissionsbetænkninger, bl. a. i den af forvaltningskommissionen af 1946 afgivne 4. betænkning af 1949, den af færdselslovudvalget afgivne betænkning af juni 1954 og landsbyggeudvalgets betænkning af 9. december 1955. På grundlag af den nævnte betænkning fra forvaltningskommissionen blev der ved normeringsloven for 1949—50 oprettet et vejdirektorat under ministeriet for offentlige arbejder. Det tidligere forslag om oprettelse af et vejdepartement m. v. var dermed uden aktualitet.

Spørgsmålet om en ændring af motorafgiftsloven udgik til særlig behandling i motorafgiftskommissio-